

Tématem dnešních biblických textů je POKORA. Je to cenná a poměrně vzácná vlastnost. Slovo pokora např. mladší školní děti vůbec neznají. Je zajímavé, že její opak ano! Pýcha, domýšlivost, namyšlenost – tyto záporné vlastnosti znají už i děti, ale vždycky je vidí u druhých! V tom jsou nám dospělým podobní! Těžko si sami přiznáváme, že máme o sobě někdy příliš vysoké smýšlení, v něčem se přeceňujeme, rádi vyzdvihujeme své klady, zásluhy, jsme rádi chváleni. O naší touze po uznání vypovídá Ježíšův příklad z běžného života – o hostinách. „Pozve-li tě někdo na svatbu nebo jinou slavnostní hostinu, nesedej si dopředu.“ Aby nepřišel hostitel a nevykázal tě dozadu. V naší době se tomuto faux pas /fo pa – francouzsky: špatný krok/ předchází na svatbách zasedacím pořádkem – jmenovkami na místech u stolu. Je to moudré řešení. Nečekání hosté si sedají na konec svatebního stolu. V tomto letním období se jistě většina z nás zúčastnila nějaké hostiny, buď na svatbě nebo u příležitosti narozenin či nějakého výročí. Pro nás v dnešní době je vyznamenáním už samotné pozvání ke slavnostní hostině, ke stolu. V Ježíšově době to bylo trochu jiné, svatební veselí trvalo celý týden a mohlo se stát, že hudba, zpěv, tanec a hodování přilákaly i nějakého neznámého pocestného.

Pán Ježíš nás učí skromnosti a pokoře i v našich mezilidských vztazích. Zde však jde o mnohem víc než jen o radu, jak se skromně a nenápadně chovat při společenských příležitostech. Hostina a zvláště svatební veselí a hodování jsou v Bibli obrazem radosti v Božím království. Hostitelem je Hospodin a zve k sobě, ke svému stolu všechny lidi. A i zde, v této duchovní rovině, platí: **Každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje (kdo je pokorný), bude povýšen.** Bůh je určitě jiný než my lidé, má jiná měřítko, posuzování a hodnocení. Je odlišný od lidských hostitelů. Lidský panovník - král určoval každému jeho místo při hostině a to vždy odráželo jeho postavení ve společnosti. Člověk v nejvyšším postavení se obklopuje nejvlivnějšími, nejdůležitějšími lidmi a také mnohými pochlebovači. U králova trůnu nebylo místo pro obyčejné lidi a pro chudáky. U Božího trůnu je tomu jinak. Hospodin je nejvyšší, Pán pánů a Král králů, ale sklání se s láskou a soucitem k poníženému; Bůh zdálky pozná domýšlivce (Ž 138,6). A nikdy nikomu nestrání (Ko 3,25). Jak čteme ve Starém zákoně: „Hospodin, váš Bůh, je veliký, všemocný a bázeň vzbuzující; On nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek (Dt 10,17). Není mu milejší člověk vlivný, bohatý, vysoce postavený a vážený v lidské společnosti, ani v církvi. U Boha není žádný předem daný zasedací pořádek. Hospodin hledí k srdci každého člověka a rozlišuje lidi pokorné, ponížené a skromné od pyšných, sebevědomých a namyšlených.

Ty první – pokorné pozvedá, vyvyšuje a usazuje na své věčně trvajícím hostině, ty druhé – pyšné odmítá, posílá zpět s prázdnou (viz L 1,53).

Platí Ježíšovo slovo: Kdo se před lidmi, a především před Bohem povyšuje, bude ponížen, a kdo je pokorný, skromný (kdo se poníží), bude povýšen. Asi ne v našem světě, v naší společnosti, ale určitě u Boha, v Božím království, při radostné hostině spásy. Amen.

/Jindřiška Buttová, Krč 28. 8. 2022/